

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis Epistolæ I. Joannis V.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

in terra, spiritus, aqua & sanguis. Et hi tres, unum sunt. Et tres sunt qui testi-
monium dant in celo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus. Et hi tres, unum
sunt. Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est: quon-
iam hoc est testimonium Dei, quod maius est, quoniam testificatus est de Filio
suo. Qui credit in Filium Dei, habet testimonium Dei in se.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Iacob. 1.
Galat. 1.

Mundus vir-
tere quid
sit

Apoc. 1.
2. Cor. 10.

1. Ioan. 3.

Iacob. 2:
Galat. 1.
Hebr. 11.

Ephes. 6.
1. Pet. 5.

Galat. 5.

Regeneratis ac nouæ Ecclesiæ filijs non inutiliter legebatur olim
hæc Epistola Ioannis, quæ docet in vera fide perseverantiam. Nam
hæc maximè testatur adoptionem filiorum Dei. Dicit igitur: Om-
ne quod natum est ex Deo per fidem, non eam quæ demonibus communis
est, qui credunt & contremiscunt, sed per eam eandem, quæ per dilectionem
operatur, vincit mundum, hoc est, vanitates impietatesque, & eam aduer-
sa quam prospera mundi. Non tamen hoc ita est intelligendum, vt quis
quis fidem habuerit, non possit peccare. Nihil enim aliud est vincere mun-
dum, quam non mortaliter peccare. Nam si peccat, iam non vincit mun-
dum, sed vincitur à mundo. Quod verò multi qui erant aliquando fide &
charitate Deo coniuncti atque ex Deo geniti superentur à mundo, mani-
festatur in Apocalypsi vbi manifestè dicitur: *Sed habeo aduersum te pauca, quia
charitatem tuam primam reliquisti. Memor esto ut aqua vnde excedis.* Et Aposto-
lus ait: *Qui stat, videat ne cadat.* Ideo rectè intelligenda sunt hæc verba: Omne
quod natum est ex Deo, vincit mundum. Aut, *Qui natus est ex Deo, non pec-
cat, vt dicatur verum esse, vt quis quatenus est ex Deo natus, non peccat.*
Quamdiu enim in sua generatione persistit, non vincitur à mundo, nec pec-
cat. Verum si mutatur, aut si hanc deserit, peccat. Aut ait: *Qui natus est ex
Deo per æternam prædestinationem, non peccat, scilicet peccatum ad mor-
tem, id est, in quo moriatur. Vincitur tamen peccato ac mundo interdum
ad tempus. Quem tamen generatio Dei conseruat vt in peccato non mori-
atur, sed finem ac terminum vite suæ claudat in victoria mundi, sicut Fi-
lius Dei.* Et hæc est victoria nostra, qua mundum vincimus, fides nostra,
non ea quæ sine operibus mortua est, sed quæ per dilectionem operatur. De
qua scriptum est: *Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam.* Hæc fi-
des (inquit) est victoria nostra. Quod Apostolus Paulus quoque insinuat,
Sumentes, inquit, suam fidem, in quo possit tela nequæ mi ignea extingueri. Et Pe-
trus ait: *Diabolus tanquam leovrgens in cunit quærès quem deuoret, cui fortes re-
sistite in fide.* Hanc fidem in vobis tenete, hoc credite, diaboli malitiam ni-
hil posse præualere, qui estis in Christo, Dei curam & continuam protegi-
onem super vos esse Deum orantes vos exaudire, per fidem quoque inuo-
carum vobis adesse. Hæc est victoria qua mundum & diabolum per fidem
omnes vicerunt Sancti. Quis est autem qui vincit mundum cum suis vitijs
& concupiscentijs, nisi qui credit quoniam Iesus est Filius Dei. Qui enim hoc
non credit, non potest vincere mundum, imo non potest non vinci à mun-
do. Ergo nemo vincit, nisi qui credit in Dominum Iesum. Nec tamen dicitur,
quod omnes qui credunt, vincant, sed quod nemo vincit, nisi credat. Cu-
pienti igitur vincere fides necessaria est, licet sola necessaria nõ sit. Est enim
necessaria quoque spes & charitas, & obedientia mandatorum Dei, aut Io-

eo illius humilitas penitentiae. Non est autem quod obijcias multos credere, nec ramentum mundum vincere. Nam sunt, inquis, qui confitentur se nosse Deum, factis autem negant. Dicendum non de omni fide, sed de ea quae vivit per charitatem, per eandemque operatur, Ioannē loqui Apostolum. Titum 2. Hic est qui venit per aquam & sanguinem Iesus Christus. In aqua enim baptismatis seu regenerationis, & in effusione sui sanguinis, Iesus, id est, Saluator ad nos veniens, salutem nobis aduexit. Non in aqua venit tantum, ut erat baptismus Ioannis, corpus quidem abluens, sed non dans remissionem peccatorum, sed venit in aqua & sanguine, aquas factu suū innocentissimae carnis virtutem regenerandi tribuens, idque in sacramento baptismi, quo pariter redemptionis suae virtutem ac passionis meritum nobis applicavit. Itaque venit Christus in aqua, qua peccato inquinatum ablueret. Venit in sanguine, quo redimeret solueretque captivos. Et Spiritus sanctus est qui testificatur, quoniam Christus est veritas, verus homo, verusque Dei Filius, verē innocens, verus redemptor & saluator. Quando, inquis, Spiritus id sanctus testificatus est? Quando Christo baptizato descendit Spiritus sanctus corporali specie in ipsum. Quod Baptista quoque Ioannes indicat dicens: *Ille qui me misit baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris Spiritum descendentem & manentem super eum, hic est qui baptizat in Spiritu sancto. Et ego vidi, & testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei.* Tres enim sunt, qui Christo diuinitatis testimonium dant in caelo, Pater, Filius, & Spiritus sanctus. Pater enim testimonium dedit, quando vox eius caelis apertis super Iesum baptizatum audita est, dicens: *Hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene complacui.* Et in monte Thabor, dum glorificaretur coram tribus discipulis Iesus, vox similis Patris audita est. Porro Filius testatur, quando verbum testatur propriae diuinitati, & hoc tam operibus quam verbis. De operibus ipse loquitur dicens: *Hæc sunt, subaudi signa & miracula, quae testimonium perhibent de me, quia fecit quae nemo alius facere potuit.* Verbis testatur, quando dixit: *Ego & Pater vnum sumus.* Spiritus sanctus demum testatur Christi diuinitatem, quando scilicet in discipulos in die Penthecostes venit, eorum linguas & corda animavit ut testimonium perhiberent vniuerso mundo. Et hi tres, scilicet Pater, Filius, & Spiritus sanctus, vnum sunt, non vnitatem tantum naturae, sed sunt etiam vnum testimonij conformitate. Et tres sunt qui testimonij humanitatis Christo dant in terra, Spiritus, aqua, & sanguis. Spiritus nempe quē emisit Iesus moriens in cruce, testabatur Christum verum & non phantasticū hominem esse. Aqua vel lachrymarū, quam flens super morte Lazari, vel super Hierusalem futuro excidio effudit, vel quae de latere eius post mortē emanauit, hominē esse verū testatur. Sanguis denique cum dolore effusus id ipsam testatur. Et hi tres vnum sunt, id est, id ipsum concorditer testantur. Si testimonium hominum accipimus prophetarum de Christo nobis loquentium atque testantium, testimonij Dei maius est, id est, verius & excellentius, atque magis propterea credendum. Quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est hominum testimonio, quoniam Deus Pater testificatus est de Filio suo, hoc est, testatus est Iesum esse Filium suum. Qui credit in Filium Dei, testimonium Dei Patris, id est, fructum testificationis eius habet in se, ut sit ex adoptione filiorum vnus.

Porro, qui non credit, in Filium, vt Filius sit Dei Iesus, sua incredulitate mendacem facit (quantum ex se est) Patre. Sequitur enim vt si Pater mendacio attestatur perhibens testimonium Iesu, quod Dei sit Filius, Pater ipse mendax efficitur. Atque ideo non credit in Filium, mendacem facit Patre (quem falsitatem putat testari) non credens testimonio, quod testificatus est Deus Pater de Filio suo. Et hoc est testimoniu quod nos perhibemus Apostoli de Dei Filio, quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus per ipsum. Quae vita aeterna est in Filio eius, hoc est, in cognitione, visione, & fruitione Filij eius. Itaque qui habet Filium per fidem & charitatem, habet quoque vitam, quando quidem haec est vita aeterna, vt cognoscant te verum Deum, & quem misit Iesum Christum. Qui non habet Filium per fidem & dilectionem, non habet vitam quae a morte seruat, & cum Christo in sua immortalitate viuere facit.

EXEGESIS EUANGELII DOMINICAE
in octauis Pasche. Ioannis XX.

Math. 12.

Cum immortalis adhuc corpore Dominus noster Iesus Christus suis adesset discipulis, consolatus est eos, atque in illis nos, dicens: *Vbi duo vel tres congregati sunt in nomine meo ibi in uadit eorum sum.* Hoc hodie, vt alias semper inuisibiliter, in specie visibili demonstrauit. Siquidem Apostolis congregatis haud dubium in nomine Domini, adfuit Iesus in medio, dicens: *Pax vobis.* Adeo autem constat semper firmè ac indubitato seruire suam promissionem Deum, vt patres nostri preces generales, Litanias & processiones instituerent multas, non aliam ob rem, nisi vt orantium simul multorum colligatur consensus, & quod fortasse vni (sunt enim multa quae singulares impediunt, ne exaudiantur orationes) negaretur, non possit negari multitudini. In multitudine namque non desperandum est esse multos, qui Dei sunt amici, & qui orantes repulsam non merentur. Accedit quod vbi multitudo est adunata, persona figuratur Ecclesiae, quae in rebus licitis, & salutaribus non potest non exaudiri. Quamobrem dicunt eruditi viri, in processibus, (tamen singularium hominum deuotio id non meretur) generalibus, vbi pro re precanda aut deprecanda multorum in vnum eorum consensus, celeritatem Deum apud fieri exauditionem. Nam multitudo in re licita consentanea exaudiri meretur, tamen separatim in illa paucissimi sunt qui merentur exaudiri. Pari modo & multo magis electi Domini discipuli adunati meruerunt à Domino visitari & consolari consolatione, quam praecipue nobis optat Deus, vt sit nobis pax. Hoc autem tunc factum est, cum de eius resurrectione tractarent Apostoli, & Cleopha ac eius socij audiret narrationem. Stetit Iesus in medio eorum dicens: Pax vobis. Itaque vt dicit Ioannes Euangelista.

Ioan. 10.

Litanis cui instituta sunt

Luc. 14.

Egod. 16.

Cum sero esset die illo vna sabbatorum, & fores essent clausae vbi erant discipuli congregati propter metum Iudeorum. In hoc Euangelio Christi apparitiones narrantur duae: quarum altera in die Paschae sero ingruente nocte facta est, altera post octo dies, hoc scilicet die. Cum enim sero esset vna sabbatorum, inter Paschalem solemnitatem quae per vnam hebdomadam durabat, cuius dies singuli erant festi, & sabbata